

мъни и бисери. Въ царските изображения на монетите на края на пояса е прѣхвърленъ прѣзъ лѣвата ржка, която се опира на бедрото. За блестещия пурпуръ поясъ на царь Симеона се говори въ въведението на Шестоднева¹⁰², а пъкъ за военния поясъ на князъ Бориса се споменува въ Региновата хроника¹⁰³. На пояса билъ окаченъ царскиятъ мечъ.

Червени обуша. По свидѣтелството на историците българските владѣтели носѣли червени обуша. Теофанъ говори, че за възстановление на мирните и приятелски отношения между българската и византийската държава българскиятъ владѣтель князъ Крумъ прѣдлагалъ на византийския императоръ да се възстанови и възстанови сключенията договоръ между князъ Тервеля и византийския императоръ Теодосий Адрамитъ. Споредъ този договоръ византийците се задължавали да даватъ на българите дрехи и червени кожи въ стойност до тридесетъ литри.¹⁰⁴ Кедринъ говори, че когато византийскиятъ императоръ Иоанъ Цимиски лишилъ отъ владѣтелското достоинство царь Бориса II, между другото му отнелъ и червените обуша¹⁰⁵. А пъкъ царь Петъръ II, когато билъ провъзгласенъ за български царь, обулъ червени обуша¹⁰⁶.

Прѣстолъ. Прѣстолътъ билъ най-важниятъ знакъ на царското достоинство. Той билъ украсенъ съ бисери и скъпоцѣнни камъни. Въ монетите царь Иванъ Срацимиръ е изображенъ седещъ на прѣстолъ съ мяста за облѣгане само отъ двѣтѣ страни. Българскиятъ царь Михаилъ III, когато обявилъ война на сръбския краль

¹⁰² Иречекъ К. История на българите, 206.

¹⁰³ Соколовъ М. Изъ др. ист. болгаръ, 222.

¹⁰⁴ Theoph. I, 775.

¹⁰⁵ Cedr. II, 413.

¹⁰⁶ Nicet. 486.